

Nr 1183

Av herr **Nordstrandh m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 25, angående musik- och dansutbildning m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1027 i Första kammaren)

I proposition 1970: 25 angående musik- och dansutbildning m. m. (s. 127) framhåller departementschefen att statens dansskolas uppgifter tills vidare i första hand skall omfatta utbildning av koreografer och danspedagoger. Beslut beträffande den nya dansskolans roll för dansutbildningen i övrigt bör anstå. Orsaken till att departementschefen inte nu är beredd att förorda någon förändring beträffande utbildningen av dansare är att de sinsemellan mycket olika förslag som förts fram vid remissbehandlingen beträffande uppläggningsen av denna utbildning enligt hans mening ytterligare måste övervägas. Någon antydning om formen för övervägandena eller något löfte om att övervägandena inom rimlig tid skall leda till ett förslag om utbildning vid statens dansskola också av dansare ges icke.

Bristen på välutbildade svenska dansare är stor, särskilt på manliga. Antalet goda svenska dansare räcker inte till, utan utländska sådana måste engageras i växande utsträckning. Det uppges att omkring hälften av de i Sverige verksamma dansartisterna är utlänningar. En konstnärlig yrkesutövning som dans måste vara internationell, och vårt land bör givetvis ta emot dansare från andra länder på samma sätt som våra egna dansare måste ges tillfälle till yrkesutövning och fortbildning i andra länder.

Arbetsstillfällena för dansare växer dock i vårt eget land. Nya ensembler bildas, och det finns en tendens till ett ökat utbud av marginella arbetsstillfällena i samband med att olika teatrar sätter upp musicals eller andra pjäser med koreografiska inslag. Med den utformning dansutbildningen har i dag torde det dessutom finnas åtskilliga begåvningar som på grund av geografiska eller ekonomiska skäl aldrig ges tillfälle att utbildas efter sina anlag.

Någon enhetlig utbildning finns inte. Balettskolorna vid såväl Kungl. teatern som andra teaterföretag utformar sin egen utbildningsgång. Detsamma gäller givetvis de privata dansskolorna. Vissa skolor måste ta ut stora avgifter av eleverna. Så finansieras verksamheten vid såväl Stora teatern i Göteborg som Malmö stadsteater helt eller delvis av elevavgifter medan utbildningskostnaderna vid Operan ligger i teaterns ordinarie budget. Kostnaderna för en dansutbildning kan alltså variera högst avsevärt.

Enligt vår åsikt bör den framtida dansarutbildningen vara så utformad, att möjligheter ges till grundutbildning på flera olika platser i vårt land

